Nytårsaften var de voksne i Hellebæk optaget af at læse deres fremtid ved at 'kaste bly'. Ja, det skal forstås helt bogstaveligt. Proceduren er ganske simpel: En stang bly smeltes i en digel stukket i en almindelig kakkelovn, hvorpå de troende efter tur hælder indholdet i et fad med koldt vand. Dainis havde skaffet metallet fra sit autoværksted. Sydende løber blyet ud i det kolde vand og stivner øjeblikkeligt til de særeste figurer med hulrum, grater og gevækster, som med nogen fantasi kan tydes og tages som varsel for det kommende år. Jeg ved ikke, hvor skikken stammer fra, men nogle og især Ilmārs tog 'blykastningen' dødsens alvorligt, ligefrem skæbnesvangert, de fleste dog tilsyneladende som en spøg. Da Valģis trak sin figur op af vandet, vendte han den op og ned:

„Ligner det noget? Det skulle da lige være en skøjteløber. Hvad det end skal betyde!"

Andre mente, at Fortuna ville bringe dem penge eller sende dem ud i verden med en passagerliner, Roberts skulle i kirke, til bryllup måske, foreslog nogen, og Gulbis, den ranke soldat, ville givetvis blive den lykkelige ejer af en Nimbus-motorcykel med sidevogn; drømmen om friheden på landevejen ville blive indfriet.